

KOSZENIE (1) *sb n*

G sg koszeniã.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu; poza tym XVII w. s.v. kosiarz.

Ścinanie traw, zbóż itp. przy pomocy kosy; faenisecium Cn: żeby nam nie trzeba było żebrąć tak wiele v cudzych kráin łukien, zbróy, kos do koźzenia, y noźów SarnStat 296.

Synonimy: sieczenie, żęcie.

Cf **KOSIĆ, KOSIWO**